

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 21 / II Legislatura / Tercer període

Dimecres, 6 de març de 1985

Comissió de Política Territorial

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Esteve Tomàs

Proposició no de Llei
sobre un Pla Especial de Salvament a Muntanya

Proposició no de Llei
sobre la Transcripció Correcta dels Topònims Catalans

SUMARI

El debat del quart punt de l'ordre del dia s'inicia a les dotze del migdia i vuit minuts.

Proposició no de Llei sobre un Pla Especial de Salvament a Muntanya (Quart punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Ganyet (S)* (p. 250).

Esmena del G. p. Popular

L'I. Sr. Veray (P) n'anuncia la retirada (p. 251).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 251); *I. Sr. Martínez i Ibáñez (CiU)* (p. 251).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Ganyet (S)* (p. 253).

Votació: *rebutjada per 8 vots a favor, 16 en contra i cap abstenció* (p. 253).

Proposició no de Llei sobre la Transcripció Correcta dels Topònims Catalans (Cinquè punt de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 253).

Esmena del G. p. de Convergència i Unió

Torn a favor: *I. Sr. Masó (CiU)* (p. 254).

Posició dels Grups no esmenants: *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 254); *I. Sr. Veray (P)* (p. 254), i *I. Sr. Planas (S)* (p. 255).

Posició del Grup proponent: *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 255).

L'I. Sr. Secretari llegeix el text definitiu de la Proposició no de Llei (p. 255).

Votació del primer paràgraf: *aprovat per unanimitat* (p. 255).

Votació del segon paràgraf: *aprovat per 23 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció* (p. 255).

El cinquè punt de l'ordre del dia fineix a tres quarts d'una del migdia i deu minuts.

Les Proposicions no de Llei sobre un Pla Especial de Salvament a Muntanya i sobre la Transcripció Correcta dels Topònims Catalans constitueixen, respectivament, els punts quart i cinquè — únics que es transcriuen — de l'ordre del dia d'aquesta sessió, el debat dels quals s'inicia a les dotze del migdia i vuit minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Tomàs, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Masó, i del Secretari, I. Sr. Viñas. Assisteix la Mesa el Lletrat Sr. Ferret.

Hi són presents les Diputades i els Diputats membres de la Comissió I. Sr. Pla, I. Sr. Parera, I. Sr. Pont, I. Sr. Ticó, I. Sr. Graells, I. Sr. Ramírez, I. Sr. Coma, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Bada, I. Sr. Pi-Sunyer (en substitució de l'I. Sr. Grau), I. Sr. Martínez i Ibáñez (en substitució de l'I. Sr. Borràs), I. Sr. Moliné (en substitució de l'I. Sr. Sesmló), i I. Sr. Aleu, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Ganyet, I. Sr. Pallach, I. Sr. Planas, I. Sr. Abelló, i I. Sr. Oliart, pel G. Socialista; I. Sr. Santacreu i I. Sr. Veray, pel G. p. Popular; I. Sr. Vives (en substitució de l'I. Sr. Espasa), pel G. p. del PSUC, i I. Sr. Vila i Comaposada, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

Proposició no de Llei sobre un Pla Especial de Salvament a Muntanya

El Sr. PRESIDENT: Passaríem, doncs, ja al punt número 4, que és debat i aprovació, si s'escau, de la Proposició no de Llei sobre un Pla Especial de Salvament a Muntanya, presentada pel Grup Socialista al Parlament de Catalunya. En nom del Grup Socialista té la paraula el Diputat senyor Joan Ganyet.

El Sr. GANYET: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, el desenvolupament econòmic i social del nostre país presenta, com se sap, encara notoris desfasaments. Dins la nostra organització administrativa existeixen encara flagrants bosses de subdesenvolupament. Una assignatura pendent a Catalunya és avui la protecció civil i el salvament a muntanya. Fora injust no reconèixer que s'han fet alguns passos, alguns petits passos positius en els últims anys, però més que una ingenuïtat fóra una imprudència i una temeritat que algú considerés que la protecció civil i el salvament a muntanya estan resolts avui, aquí. Crec que estic en condicions d'afirmar que el salvament a muntanya a Catalunya està en el mateix nivell que a França fa exactament vint anys. La bona voluntat i àdhuc l'heroisme del personal encarregat d'aquestes tasques no han d'emascarar la manca d'especialització, la feblesa organitzativa i la inexistència de mitjans tècnics adequats. Els darrers exemples de salvament a muntanya a Catalunya al massís del Pedraforca, amb un helicòpter estavellat, i al Cadí, en una circumstància on es van perdre uns excursionistes i on es va donar una notòria sensació d'improvisació, són mostres palpables de manca d'organització i de qualificació en salvament a muntanya al nostre país.

He volgut viatjar als Alps per conèixer *in situ* com s'organitzen allà aquestes tasques de salvament. He tingut ocasió de parlar amb moltes persones representatives, com el senyor Félix Germain, que és l'autèntic pare del salvament a muntanya a França, que és president d'honor i membre de la comissió internacional; amb el senyor Fostenc, que és el director departamental de la seguretat civil de l'Isère; amb el senyor Carton, que és director de la seguretat a muntanya del departament de l'Isère. He volgut visitar les bases d'helicòpters, parlar amb els

pilots i conèixer els plans d'alerta, amb els metges de la SAMU, Servei d'Ajut Mèdic d'Urgència, amb els gendarmes i els membres del Cos Republicà de Seguretat especialitzats i amb els responsables de les estacions d'esquí, i la conclusió, senyores i senyors Diputats, que se'n desprèn és claríssima: fa seixanta anys que varen començar a organitzar-se aquests equips a França i ja fa temps, per glòria seva, que ho han assolit, com ha succeït també en els altres països alpins, molt especialment a Àustria i a Suïssa. La tragèdia de l'any 1957 al Montblanc va descabdellar als nostres veïns francesos l'esforç decisiu.

Tinc aquí, per exemple, el Pla de Salvament a Muntanya d'un departament de França. És un feixuc document, és un eficaç document, els en llegiré només els sumari. Instruccions de conjunt: repertori telefònic de les autoritats i els serveis, principis de funcionament, direcció de les operacions, casos particulars d'intervenció, esquema de difusió de l'alerta, mitjans terrestres, mitjans aeris, intervenció en cas d'allau, gossos d'allau, inventari dels mitjans, la gendarmeria nacional, la companyia republicana de seguretat, els bombers, annexos, regles d'intervenció estrictes per als helicòpters.

Tinc aquí també, per al seu coneixement, la història del salvament a França des de l'any 1897, amb el *Sauveteurs Volontaires du Salève*, i el 1910, amb la *Société dauphinoise de Secours en Montagne*, i l'estructura actual, amb les societats de salvament difoses per tot el territori de muntanya, la gendarmeria, els CRS, els serveis mèdics i els helicòpters amb les bases ubicades a la muntanya. Per exemple, a la zona de Grenoble, hi ha helicòpters a Grenoble, hi ha un helicòpter destacat a l'estació d'esquí d'Alpe d'Huez. Lògicament, per raons d'eficàcia i per raons climàtiques, perquè com vostès saben, moltes vegades el clima és diferent al fons de la vall — o a la plana — de l'alta muntanya.

Per a la seva informació, i molt ràpidament, els indicaré que en aquest Departament de l'Isère hi ha 59 agents especialitzats, quant a membres del CRS, 59 agents especialitzats en salvament a muntanya, i en el mateix Departament hi ha 1 oficial i 15 sots-oficials encarregats d'aquestes tasques, amb els seus corresponents helicòpters, amb els seus corresponents gossos per buscar persones perdudes a la neu o en les allaus. Aquí tinc també els principis generals per als metges del SAMU, d'aquest servei d'assistència mèdica d'urgència. Els recordaré que, per assegurar eficaçment aquesta medicalització, hi ha dos tipus de problemes als quals els metges que acompanyen els equips de salvament han d'estar preparats per fer cara: competència en reanimació polivalent, que haurà de disposar, el metge, d'un material de reanimació adaptat al context al qual serà utilitzat, i també han de ser els metges tècnics d'alpinisme i d'escalada.

Jo els recordo això, perquè avui, a Catalunya, estem encara a les antípodes, no hi ha unitats especialitzades, no hi ha gossos per a buscar excursionistes perduts a les allaus, no hi ha personal mèdic que sàpiga escalar o que sigui especialista en socors a muntanya, no hi ha equips especialitzats, i hi ha només un helicòpter, ubicat a Sabadell. Els vull recordar que l'equip normal de salvament que està sempre a punt en qualsevol de les bases d'helicòpters als Alps francesos i als Pirineus francesos està compost de dos funcionaris especialitzats, un metge reanimador operacional i dos pilots, i que les freqüències de ràdio estan totes sintonitzades a l'alerta als helicòpters,

als metges, als hospitals i a les estacions d'esquí. A Catalunya, això no existeix i el que ha succeït fa tres setmanes o un mes al Cadí és francament esfereïdor, amb freqüències de ràdio mitjançant les quals per no haver-se establert una sintonia prèvia, era impossible que el personal de terra, que havia vingut des de Sabadell amb cotxe, pogués sintonitzar amb l'helicòpter que havia vingut per una altra via.

Tot plegat indica, senyores i senyors Diputats, l'extrema urgència que Catalunya faci un pas endavant, que no calgui esperar a Catalunya una gran tragèdia com la del Montblanc, que es podria donar en qualsevol moment, per remoure les aigües tranquil·les; que no es creguin, sobretot, que posant un helicòpter a Sabadell, amb personal no especialitzat que no coneix la muntanya, estigui resolt aquest problema al nostre país. El Consell Executiu no ha de caure en l'error d'afirmar que tot està resolt. Es tractaria, ens sembla al Grup Socialista, d'una greu temeritat i d'una immaduresa impròpia d'un Govern que té una greu responsabilitat de servei públic, servei públic que afecta no solament els habitants de la muntanya, sinó tots els catalans i els ciutadans de visiten el Pirineu i les zones de muntanya del nostre país.

Vull recordar-los el text exacte de la Proposició no de Llei, diu: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu de la Generalitat perquè en el termini de tres mesos presenti a la Cambra un Pla especial de salvament a muntanya en el qual es defineixin el conjunt d'accions necessàries per donar resposta pública a aquesta necessitat peremptòria, amb referència concreta a l'especialització del personal de la Generalitat, la coordinació amb els grups organitzats existents a les comarques de muntanya i la instal·lació d'un servei permanent d'helicòpters al Pirineu.»

No cal dir que fóra greu que no fos acceptada, pels Diputats d'aquesta Comissió que donen suport al Govern aquesta Proposició no de Llei tan entenimentada i pensem que tan oportuna, pel que significaria de profunda insensibilitat davant un problema agut, sentit profundament per la societat catalana. Amb la confiança, doncs, que aquesta Proposició no de Llei serà aprovada, dono les gràcies al senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ganyet. A la Proposició no de Llei que estem debatent s'hi ha presentada només una esmena, presentada pel Grup parlamentari Popular. Per a la seva defensa té la paraula el Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY: Gràcies, senyor President. Una vegada presentada l'esmena pel Grup Popular, jo he recollit des d'aquells dies molta documentació i he arribat, amb reunió del Grup, a la conclusió que retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Veray. Esmena retirada. A continuació, si ho desitgen, poden posicionar-se els grups.

El Sr. MARTÍNEZ I IBÁÑEZ: Senyor President, per a un torn en contra, puc intervenir, o ja passem al posicionament directament?

El Sr. PRESIDENT: Jo passaria al posicionament directe, d'acord amb el que estableix el Reglament, pels Grups de menor a major. El Grup d'Esquerra Republicana desitja posicionar-se? (Pausa.) Moltes gràcies. Pel Grup del PSU? El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President, per anunciar el nostre vot favorable a la Proposició no de Llei que ha defensat el

senyor Ganyet, en la mesura que entenem que el plantejament que fa és un plantejament just; més enllà d'això és un plantejament necessari. Jo diria que votar en contra d'aquest text no només fóra una injustícia, sinó el que és pitjor en aquest cas, fóra un error, un lamentable error. Que el temps que es dona la Proposició no de Llei és un temps més que suficient i raonable, el temps de tres mesos per presentar un document d'aquestes característiques, si es té en compte que la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments de Catalunya existeix des de la posada en marxa de la Generalitat estatutària i, per tant, porta ja més de cinc anys en funcionament. No se m'escapa que l'eficàcia de l'anterior Direcció General ha estat d'una nul·litat absoluta no només en aquest tema, sinó fins i tot en l'altre tema, en el tema del Servei d'Extinció d'Incendis, que l'eficàcia de l'actual Director General està encara per demostrar, i entenem que la Proposició no de Llei és o fóra, a més a més, un bon moment per demostrar aquesta eficàcia, aquest canvi d'actitud, aquest canvi de perspectives des del Consell Executiu en relació amb aquest tema.

Per tant, reiterant que votar en contra de la Proposició per a nosaltres fóra més que una injustícia un error que segurament tots hauríem de lamentar, anunciem el nostre vot favorable a la Proposició no de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vives. Dono la paraula ara al darer Grup, que és el Grup de Convergència i Unió. Té la paraula el Diputat senyor Martínez.

El Sr. MARTÍNEZ I IBÁÑEZ: Moltes gràcies, senyor President. En fer un torn en contra de la Proposició no de Llei sobre un pla de salvament especial a muntanya, presentada pel Grup Socialista, volem deixar molt clar que no estem en absolut d'acord ni amb la Proposició no de Llei ni amb els arguments que utilitza el Grup Socialista per justificar-la. En el fons pensem que hi ha un desconeixement de la situació actual del tema en el Grup que presenta la Proposició no de Llei.

La problemàtica del salvament a muntanya, i més genèricament dels salvaments especials, és una qüestió que preocupa el Govern de la Generalitat ja des del seu inici l'any 1980. En efecte, el juny de 1980 es creà la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments a Catalunya, en el si de la Conselleria de Governació. Aquest fet marca, evidentment, la voluntat política del Govern de Catalunya en el sentit de donar una gran importància al salvament incorporant aquesta activitat a l'esmentada Direcció General.

Posteriorment, el 29 de juliol de 1981, Decret 217/1981, es creà la Comissió tècnica de Coordinació de Salvaments Especials, amb una voluntat clara de coordinació de tots els esforços que diferents entitats i institucions estaven fent en el camp dels salvaments especials. Aquesta Comissió tècnica, que està funcionant des d'aquelles dates, es reuneix normalment cada mes, sota la Presidència del Director General de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament, i en són membres de ple dret un representant del Departament de Sanitat i Seguretat Social, dos representants de la Creu Roja, dos representants del Servei Municipal d'Extinció d'Incendis i Salvaments de Barcelona (Bombers de Barcelona), dos representants de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, dos representants de la Federació Catalana d'Espeleologia i dos representants de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern. També, i d'acord amb el Decret de creació de la Comissió Tècnica de Coordinació de

Salvaments Especials, en formen part tres representants de la Guàrdia Civil, que s'hi van incorporar més tard. Com veiem, a l'esmentada Comissió hi són representades totes les principals institucions i entitats que a Catalunya, i tradicionalment, disposen de grups especials de salvament. Queda clara, per tant, la importància que el Govern de la Generalitat dóna als salvaments i la voluntat de coordinació que significa el Decret, juntament amb el desig de col·laboració que sempre han expressat les institucions i les entitats que en formen part.

La Comissió Tècnica, en el seu apartat operatiu, disposa d'un número de telefon únic per a tot Catalunya per desencadenar una operació de salvament. Aquest telèfon és el del control central de Catalunya del Servei d'Extinció d'Incendis i Salvaments de la Generalitat, amb un servei les vint-i-quatre hores del dia, i en el qual, a part del personal operatiu —telefonistes i operadors de xarxa de ràdio—, hi ha també dos tècnics, de guàrdia constantment, el cap i el sots-cap. I, durant les hores de llum natural, l'auxiliar de vol —el pilot de l'helicòpter es troba sempre a Sabadell, a peu d'aparell. Un cop rebuda la trucada al Centre de Control de Catalunya, el cap de guàrdia disposa la mobilització de mitjans propis, Bombers de la Generalitat, o sol·licita la participació, en l'operació de salvament, d'altres grups de rescat pertanyents a altres institucions o entitats de la coordinadora: Creu Roja, Guàrdia Civil, Bombers de Barcelona, etcètera. Aquest esquema, que pot semblar senzill, comporta una planificació molt important, realitzada pels tècnics del Servei amb l'ajuda dels especialistes de les altres institucions i entitats, amb un suport imprescindible basat en la xarxa de comunicacions, la cartografia, els plànols, la mobilització de personal, material, etcètera, que fan possible el ràpid i ordenat desplegament dels mitjans que el cas reclami.

Podríem estendre'ns ara amb els efectius d'aquestes institucions que participen en la Comissió Tècnica. Així, doncs, parlariem dels grups de la Guàrdia Civil de Puigcerdà, de Vic i de Viella, o dels de la Creu Roja de Puigcerdà, Ribes, Ripoll, Camprodon, o de la BER, Brigada Especial de Rescats dels Bombers de Barcelona, o dels grans especialistes, cadascun d'ells en la seva disciplina, de les tres federacions abans esmentades.

Catalunya, a efectes de rescat, està dividida en vuit zones, amb un o més grups de muntanya corresponents a un o més pares de bombers, i aquestes zones són: Viella, la Pobla de Segur-Tremp, la Seu d'Urgell, Ripoll-Ribes-Camprodon, Olot-Girona, Tarragona, Tortosa i Manresa.

Referent al personal especialitzat de què disposa el Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments a Catalunya el podem classificar, en aquests moments, de la següent manera: 50 muntanyencs especialitzats en tècniques de gel, roca i esquí, 12 espeleòlegs, 60 submarinistes. Com es veu, el contingut humà solament en el servei dependent de la Generalitat és prou important. També podríem mencionar els diners que cada any són destinats solament a la millora i equipament del personal d'aquests grups de rescat de Bombers a la Generalitat. Cal assenyalar l'esforç dels professors de les federacions en l'entrenament dels grups de rescat dels Bombers de la Generalitat o del paper del seu cap de salvament, tècnic que dirigeix i es responsabilitza del rescat fins a la seva culminació.

En l'àmbit de salvaments especials, també hem de parlar, després de la part humana i de l'equipament bàsic, d'una eina

avui fonamental, en moltes emergències: ens referim, evidentment, a l'helicòpter. El Govern de la Generalitat ja l'any 1983 va entendre que aquests sofisticats aparells eren una peça clau en molts —encara que no en tots— els salvaments. Per aquestes raons, la Direcció General va adquirir l'any 1983 dos helicòpters Messerschmitt-Bolkow BO-205-CRS biturbines, en un esforç econòmic molt important: més de 280 milions de pessetes.

Aquests helicòpters tenen la base a l'aeroport de Sabadell, el millor centre per a una òptima operació a tot Catalunya, ja que disposa d'unes instal·lacions molt adients, com són l'hangar dels helicòpters, els tallers mecànics, per a la seva revisió tècnica —no se li escapa a ningú que necessiten una revisió cada cent hores de vol— i el manteniment consegüent —d'estacions de querosè, sols n'hi ha a Catalunya als aeroports de Barcelona, Girona, Reus i Sabadell—, instal·lacions per a l'estada dels pilots que estan de guàrdia diàriament des de l'alba fins a la posta de sol —volem recordar que la legislació actual espanyola només preveu el vol d'helicòpters durant les hores de llum solar—, amb instal·lacions, comunicacions, radiotelèfons, etcètera.

Durant l'any 1984 aquests helicòpters han realitzat els següents serveis. El nombre de salvaments ha estat de 44, agrupats de la següent manera. Salvaments de muntanya amb més d'una sortida: Pedraforca, Núria, Viella, Montseny, Aneto. Salvaments de muntanya amb una sortida: Mulleres, Oix, Montcau, Sant Maurici, Cadí, Guardiola de Berguedà, Santa Maria de les Escaldes, Sant Llorenç de Morunys...

El Sr. PRESIDENT: Perdó, senyor Diputat, el temps previst per intervenció és de deu minuts i té el temps exhaurit, li agrairia que enllestís al més aviat possible.

El Sr. MARTÍNEZ I IBÁÑEZ: Perdó, doncs, el meu rellotge es retarda, perquè he començat a i vint-i-dos i són i vint-i-vuit. Hauré de fer arreglar el rellotge.

Altres indrets Catalunya: Tivissa, Lloret de Mar, Sant Pere Sallavinera, Girona, Sant Feliu de Guíxols, el Corredor, el riu Ebre, Sant Miquel del Fai, etcètera. Respecte del trasllat de ferits —procuraré abreviar, senyor President— ferits greus i malalts podem dir que han estat d'11, durant l'any 1984, i se n'han realitzat 3 des de Viella, 6 des de Puigcerdà i 2 des de la Seu d'Urgell.

Amb tot, hem de dir que encara creiem i podem afirmar, sense cap angoixa, que Catalunya té el millor dispositiu de salvament d'extinció d'incendis de tot l'Estat espanyol, i això ens ve confirmat cada dia per les visites que rep aquesta Direcció General d'Incendis en la que hi han passat polítics i tècnics del Govern Basc, del País Valencià, del Consell Insular de Mallorca, Diputacions de Burgos, Toledo, Comunitat Autònoma de Madrid, la Comunitat Autònoma de la Rioja, Castilla-La Mancha, etcètera. Creiem que l'esforç fet per la Generalitat en aquests quatre anys —i es continua fent ara en aquesta legislatura— és prou evident, i els resultats en són una mostra.

Referent a la segona part de la Proposició, que és la instal·lació d'un servei permanent d'helicòpters al Pirineu, creiem que, pel moment, això no és factible, i en podem donar els següents arguments tècnics que ho justifiquen: els llocs per a utilitzar com a base d'operacions d'helicòpters a Catalunya són molt pocs, ara per ara, i, en tot cas, els que hem esmentat abans, que són els quatre aeroports a Catalunya.

Les raons són evidents, tan sols aquests i no altres es poden utilitzar com a base fixa per a l'operació d'helicòpters, perquè tan sols aquests, tenen els serveis indispensables que l'eficàcia d'aquestes operacions reclama. D'altra banda, tots els possibles llocs a utilitzar com a base fa elegir Sabadell, pels seus avantatges següents: la seva situació geogràfica, la fa suficientment adient per traslladar-se de Sabadell a Puigcerdà amb un màxim de trenta-cinc minuts o a la Cerdanya, amb un màxim de quaranta-cinc. Té un volum de tràfic molt baix, la qual cosa permet una operació molt còmoda i està a les immediacions del Servei Central d'Extinció d'Incendis. Els dos helicòpters de la Direcció General constitueixen, per raons tècniques, una unitat d'operació que no es pot trencar; entre altres raons, podríem citar la revisió cada cent hores, que dura de tres a quatre dies, i pel manteniment diari que fa que no es pugui prestar tots els dies, i amb un sol helicòpter solament.

Bé, jo, malgrat que em queda un minut, i fent atenció al que m'ha dit el senyor President, voldria sintetitzar tot el que he dit fins ara dient que, en aquests moments, la Direcció General de Transports Públics de la Conselleria de Política Territorial d'Obres Públiques està elaborant un programa de creació d'heliports i d'helisuperfícies permanents per poder ajudar a la solució del problema. I és per tot això que els he exposat, i per la brevetat del temps que tenim, dir que ens oposarem a aquesta Proposició de Llei.

I és per tot això que els he exposat per la brevetat del temps que tenim, que ens oposarem a aquesta Proposició de Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martínez. Novament el Grup proposant de la Proposició de Llei té la paraula, si ho desitja. Senyor Ganyet.

El Sr. GANYET: Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres hem quedat francament entristits de les intervencions dels diversos Grups, sobretot per la intervenció del senyor Martínez, que és un Diputat de la muntanya, del Ripollès. Crec que es pot resumir la intervenció del Diputat que m'ha precedit en la paraula dient que no cal que ens preocupem, que ens podem tranquil·litzar, perquè tot està resolt a Catalunya en salvament a muntanya. Nosaltres diferim d'aquesta opinió i mantindrem la nostra pressió perquè Catalunya faci aquest pas endavant tant important.

El Sr. PRESIDENT: Només era per al posicionament del Grup. Moltes gràcies.

Bé, dit això, passaríem a la votació de la Proposició no de Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Bé, la Proposició no de Llei ha estat rebutjada per 16 vots en contra i 8 a favor.

Proposició no de Llei sobre la Transcripció Correcta dels Topònims Catalans

Passaríem ja al cinquè punt de l'ordre del dia que és debat i aprovació, si s'escau, de la Proposició no de Llei sobre la transcripció correcta dels topònims catalans, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Marc-Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Gràcies, President. Senyors Diputats, una cosa que a mi m'ha preocupat tota la vida —millor dit, tota la vida activa professional— és l'aspecte dels toponímics, si bé cal dir que aquesta preocupació ha estat motiu de conferències internacionals celebrades a Washington, celebrades a Moscou, defensant que a cada lloc, a cada indret s'escriguin els noms toponímics d'acord amb la parla local i d'una manera perfectament correcta. Assenyalat aquest punt, vull dir que en escriure allà on sigui, ja sigui la senyalització de les vies de comunicació, ja siguin documents oficials, etcètera, o bé en, diguem-ne, documents sorgits de la iniciativa particular, com poden ésser membres de cartes, etiquetes de productes, de productes o articles més diferents, en què els toponímics estan mal escrits, en realitat constitueix no solament un atac al patrimoni cultural del país, ja que els toponímics són el resultat d'un procés històric, no es tracta simplement d'un nom sortit d'acord amb un decret o amb unes normes, si no, repeteixo, assenyalen el procés històric, i a través de la toponímia, per exemple, un home tan il·lustre com en Joan Coromines, que l'ha treballada a fons, ha permès refer l'actuació d'antics grups humans, d'antigues ètnies, per exemple, en el territori català. Però, a més a més, hi ha un altre aspecte. Si els infants i la joventut, que veuen que en certs documents oficials, amb la senyalització de les vies, etcètera, els noms apareixen escrits d'una manera, i en canvi es troben davant d'impresos, del tipus que sigui, en què el nom està escrit d'una altra manera, i malament, pot entrar-los el dubte de quina és la forma correcta. Per tant, pensant precisament en la formació educativa de les joventuts que pugen, hem de fer que a Catalunya, els noms estiguin escrits en perfecta ortografia, tant si es tracta de noms de la llengua catalana com si es tracta de noms de la llengua aranesa. En aquest cas, ja que es tracta d'una comarca amb característiques peculiars, és la llengua aranesa dels toponímics la que s'ha de preservar. Nosaltres hem fet aquesta proposta no de Llei per tal d'incitar a l'Executiu a prendre les mesures del cas —ja sé que n'ha pres moltes— per poder pressionar amb la forma legal o amb la forma amical perquè els toponímics surtin correctament.

Vull aclarir també una altra cosa. He vist amb satisfacció que en l'última edició de la guia telefònica, ja, els noms toponímics estan sortint correctament. Em refereixo en el que s'expressa d'una manera oficial als serveis de la telefònica, no, ni molt menys, els anuncis que hi estan inserits en els quals, moltes vegades, hi ha disbarats que clamen al cel.

També veig un altre punt que considero molt positiu. He estat mirant, darrerament les últimes cartes topogràfiques eixides del servei de l'exèrcit, i veig com l'exèrcit ja comença a tenir molta cura perquè els toponímics a Catalunya surtin correctament escrits. I assenyalo això perquè val la pena d'especificar-ho.

Vull acabar dient, simplement, que hem de fer un esforç perquè el qui vingui de fora no vegi noms mal escrits. Per exemple, hi ha un aspecte que és l'accentuació. Moltes vegades noms de lloc escrits amb lletres majúscules no hi apareix l'accent. Hi ha coses tan divertides com en lloc de «Besòs» posar «Besos», en lloc de «Pinós» surt escrit «Pinos», etcètera. Això es repeteix molt. Algú podrà al·legar que en castellà no s'accentuen les majúscules —em refereixo quan els noms encara en algun lloc persisteixin escrits per la vella

administració—, però fins aquests senyors s'equivocaven perquè en castellà s'han d'accentuar les majúscules i si bé en ús a vegades ho deixa córrer és també una falta ortogràfica. Per tant, presentem aquesta Proposició no de Llei perquè la Comissió ho prengui en compte.

Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vila. A la Proposició no de Llei s'ha presentat una esmena per part del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a la seva defensa té la paraula el senyor Ricard Masó.

El Sr. MASÓ: Senyor President, en nom del Grup, abans de tot, voldria manifestar l'acord amb allò que entenem que és l'esperit que inspira aquesta Proposició no de Llei i sobre la base d'aquesta Proposició nosaltres hem volgut especificar el text i adequar-lo a les possibilitats reals que té el Consell Executiu per incidir sobre aquells qui escriuen els topònims, és a dir, l'administració pública, per un costat, i els ciutadans en general, els particulars, per l'altra.

És prou coneguda, em penso, la voluntat del nostre Grup de col·laborar activament en la normalització lingüística de Catalunya i pel que fa als topònims no cal dir que alguns Diputats aquí presents —i els altres ho poden conèixer, però alguns ja hi havien estat en aquells moments— saben que en tramitar-se la llei que havia de permetre recuperar la catalanitat dels noms de lloc vàrem treballar amb tots els Grups d'aquest Parlament per trobar una fórmula legal que pogués ser votada per tothom i que així permetés un camí fàcil perquè es recuperessin els noms catalans dels pobles i dels noms de lloc de Catalunya.

Voldria també insistir en l'actitud decidida del Consell Executiu, al qual nosaltres donem suport, fent que es mantingui aquesta catalanitat i que s'utilitzin els noms correctes en tot lloc i en tot moment. Per exemple, és a la vista —em penso— de molta gent que la senyalització de carreteres s'ha fet amb prou cura com perquè els noms siguin respectats, així mateix amb les autopistes, que no són competència exclusiva, ni de bon tros, de la Generalitat, s'han fet accions perquè normalitzessin la grafia dels noms, i així s'ha fet. L'Il·lustre Diputat Marc Aureli Vila ha fet referència als topònims que surten a la guia telefònica, i és cert, també estan sortint corregits. Aquest Diputat que els parla té coneixement d'unes gestions fetes a l'Institut d'Estadística perquè els nomencladors de poblacions corresponents a l'últim cens fet —que és el del març del 81 i que encara no ha estat publicat, o que està en vies de publicació— perquè hi posessin els noms ben posats, quan surti veurem realment si van ser atents a fer les correccions d'impremta, però s'havien fet gestions en aquest sentit. Certament, també, la cartografia de l'Institut Geogràfic Nacional i del servei de l'exèrcit, les planxes amb els topònims són envia- des aquí a Catalunya perquè es faci la correcció... En aquest sentit s'hi actua, i darrerament amb la RENFE, que tots també sabem prou bé que no hi tenim, en aquest cas, cap competència però, malgrat tot, s'ha signat un conveni que ha permès una adjudicació per import de 15.200.000 amb els quals i es normalitzaran i es catalanitzaran no només els noms, sinó fins i tot també els senyals indicatius com són, doncs, allà on diu «Jefe de Estación» que dirà «Cap d'Estació», allà on diu «Oficina del que sigui» dirà «Oficina del que sigui», en forma bilingüe, però que en qualsevol cas entrarà també aquesta via de normalització lingüística i dels topònims també a la RENFE.

Bé, nosaltres estem d'acord amb aquest esperit, hem volgut només separar el que era la competència directa de l'Administració, allà on es podia incidir més, i especificar que pel que fa als particulars el que s'ha de fer és adoptar mesures i mecanismes per promoure, facilitar, insistir i sensibilitzar perquè això es faci, però no hi ha mitjans d'incidència més directa, i això voldríem que quedés prou clar i reflectit en l'esmena que hem presentat.

Per tant, demanaríem al Grup proposant que tingués la seva amabilitat d'acceptar-la.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Masó. Donem ara la paraula als Grups no esmenants, de menor a major, en primer lloc al Grup del PSUC, té la paraula el senyor Vives.

El Sr. VIVES: Sí, senyor President. El nostre Grup parlamentari d'entrada vol deixar clar que votarà sí a la Proposició no de Llei i si demanem la paraula en torn de posicionament és per manifestar la nostra estranyesa pel mecanisme utilitzat per presentar aquesta Proposició no de Llei, no tant perquè no sigui adequada al Reglament o perquè el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana hagi de veure limitada la seva capacitat de presentació de proposicions no de llei. No es tracta d'això. El que succeeix és que estem davant d'un cas substancialment diferent al que hem votat en el punt quart de l'ordre del dia, en el qual es proposava una actuació diguem-ne de creació d'un pla de salvament a muntanya que no és, en si mateix, una actuació que hagi tenir present permanentment el Consell Executiu, quant a la mateixa concepció del Pla, no quant a la necessitat del salvament a muntanya.

Però, aquesta Proposició no de Llei, que ve referida a una actuació constant del Govern i que té el seu marc legal —com ara recordava el senyor Masó— en la Llei de Normalització Lingüística i en el desenvolupament posterior d'aquesta Llei, resulta que ve presentada per un Grup que forma part del Govern. Per tant, ens trobem davant de la paradoxa que un Grup que és Govern s'insta a si mateix a fer una sèrie, a emprendre una sèrie d'actituds que haurien de ser actituds constants i permanents del mateix Consell Executiu, la qual cosa, si més no, és absolutament paradoxal, perquè vol dir o bé que aquest Grup no és escoltat en l'interior del Govern del qual forma part i ha d'utilitzar el Parlament per tal de tirar endavant aquestes iniciatives, o bé vol dir que el Consell Executiu del qual forma part no té *in mente* permanentment aquest seguit d'actuacions de cara que els topònims de Catalunya s'ajustin al que és la legalitat vigent i al que és, en definitiva, la normativa que regula tota la grafia en el nostre país.

Nosaltres, per tant, entenem que cal que Esquerra Republicana assumeixi les seves responsabilitats de Govern i que en qualsevol cas les proposicions no de llei que vulgui presentar —sense coartar-li evidentment la presentació de totes aquelles que vulgui, fins i tot, del caràcter de la qual estem tractant— haurien d'anar limitades a aquelles actuacions que no formen part del que és activitat normal de Govern.

Per tant, constatada la nostra perplexitat davant d'aquesta Proposició no de Llei, nosaltres reiterem el nostre vot favorable per al contingut d'aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vives. Si ho desitja donaríem la paraula al Grup Popular.

El Sr. VERAY: Moltes gràcies, senyor President. Jo, com a

qüestió prèvia, voldria saber si el Grup d'Esquerra Republicana accepta l'esmena presentada pel Grup de Convergència, ja que en cas que presentés l'esmena en el moment de la votació jo demanaria votació separada del primer i del segon paràgrafs, perquè nosaltres el primer paràgraf el recolzarem sense cap dilació, sobretot pensant que en el *Butlletí Oficial de l'Estat*, del dia 9 d'octubre de l'any 1981 ja es publiquen sobre les Comunitats Autònomes les maneres de posar els topònims, sobretot en matèries de transport, carreteres i comunicacions. I, quant al segon paràgraf, en el de la iniciativa privada, nosaltres creiem que la iniciativa privada és una cosa en què el Parlament no té per què ficar-s'hi i que cadascú pot fer dintre de la llibertat —i mentre no faci una atzagaiada— el que a ell li sembli.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Veray. Només recordar-li que d'acord amb el Reglament el Grup proposant disposa finalment d'un nou torn de paraules en aquest sentit. El Grup Socialista vol intervenir? El Diputat senyor Romà Planas.

El Sr. PLANAS: Bé, per endavant puc dir que votarem favorablement a l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió. Ara voldria fer una constatació. És a dir, la facultat de catalanitzar els noms de municipis o d'adoptar una correcta grafia dels topònims va ser una competència que la Generalitat té des de l'any 78, és a dir, que l'any 80 ja la tenia. Ara, els que ens sorprenen a nosaltres és que al cap de cinc anys el Parlament hagi d'instar el Consell Executiu a adoptar unes mesures per fer respectar els seus propis decrets. Això no deixa de sorprendre. És a dir, a nosaltres ens sembla que una vegada més, segurament que el Consell Executiu fa coses —sobretot si tenim en compte el nombre de dictàmens i d'estudis encarregats—, però pensem que no fa les coses que li permeten de governar, perquè governar és fer respectar la seva pròpia jurisdicció i legislació.

És tot.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Romà Planas... Donaríem novament la paraula al senyor Marc Aureli Vila per un temps de cinc minuts.

El Sr. VILA I COMAPOSADA: Gràcies, President. Primer de tot puntualitzarem en el sentit que considerant que l'esmena presentada pel Grup de Convergència i Unió és de forma i no de fons l'acceptem sense cap mena de dificultat. Però sí que voldria contestar a algunes apreciacions que han fet altres Grups.

Per exemple, el Grup parlamentari del PSUC s'estranya que presentem aquesta Proposició no de Llei quan Esquerra Republicana de Catalunya forma part del Govern. No es tracta aquí d'una qüestió política, es tracta d'una qüestió tècnica i —com he assenyalat en parlar abans— de formació, fins i tot, de la joventut. El fet de formar part del Govern no vol dir que no tinguem un sentit d'incitació precisament del Govern i a través del Parlament, que és la nostra funció, per tal que es portin les coses al més ràpidament possible a posicions justes, a solucions com cal.

Contestat això, referent a l'aspecte del Grup que ens ha assenyalat que la Generalitat no té incumbència quan els topònims s'expressen en documentació privada, perquè els individus, o sigui, individus, collectivitats privades, firmes comercials, etcètera, han de tenir plena llibertat li diré que en cap país del món això s'accepta. Podem estar convençuts que si en les terres de llengua castellana de l'Estat espanyol sorgeixen firmes comercials, per exemple, que posin malament, incorrectament el nom dels topònims rebran immediatament un avís o una correcció per part dels organismes oficials competents. La democràcia, la llibertat no vol dir escriure malament. Això per a mi té una importància excepcional. Que la Generalitat potser no té prou força coactiva per dir que aquest producte no pot circular perquè porta el nom mal escrit d'alguna localitat determinada, si és així ho lamento però espero que es corregeixi.

Amb això crec haver contestat els aspectes més essencials dels companys Diputats que han pres la paraula referent a aquesta esmena.

Gràcies, President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vila. Si aquesta presidència no ho ha entès malament, accepta vostè l'esmena de Convergència, no?, la qual, conjuntament amb el text presentat pels serveis de correcció gramatical del Parlament, que hi han fet unes correccions gramaticals que milloren evidentment el text, per a la seva comprensió passarà a llegir seguidament el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI: «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a adoptar, en un espai de temps breu, les mesures adequades perquè a tot el territori català s'observi, d'acord amb la relació oficial establerta per la Generalitat, la grafia correcta dels topònims que figuren en els rètols dels establiments oficials i les oficines públiques, les vies de comunicació i els mitjans de transport, i també dels que figuren en tota la documentació oficial.

»El Parlament de Catalunya acorda que el Consell Executiu adopti les mesures i els mecanismes adequats per a promoure i facilitar que els establiments privats utilitzin també en llurs rètols i etiquetes comercials la denominació oficial correcta.»

El Sr. PRESIDENT: D'acord, senyor Vila? Molt bé. El senyor Veray..., se m'ha recordat que havia demanat vot per separat...

El Sr. VERAY: Sí, senyor President. Hi hauria dues votacions: el primer paràgraf i el segon paràgraf. D'acord?

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, vots a favor del primer paràgraf?

Ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Vots a favor del segon paràgraf?

Vots en contra?

Abstencions?

El segon paràgraf ha estat aprovat per 23 vots a favor i 1 en contra.

(El cinquè punt de l'ordre del dia finex a tres quarts d'una del migdia i deu minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer num.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per (gir / taló al portador) núm. la quantitat de pessetes

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3